

URSULEȚUL Winnie Puh

Ediția a II-a

Ilustrații de Ernest H. Shepard
Versuri traduse de Florin Bican

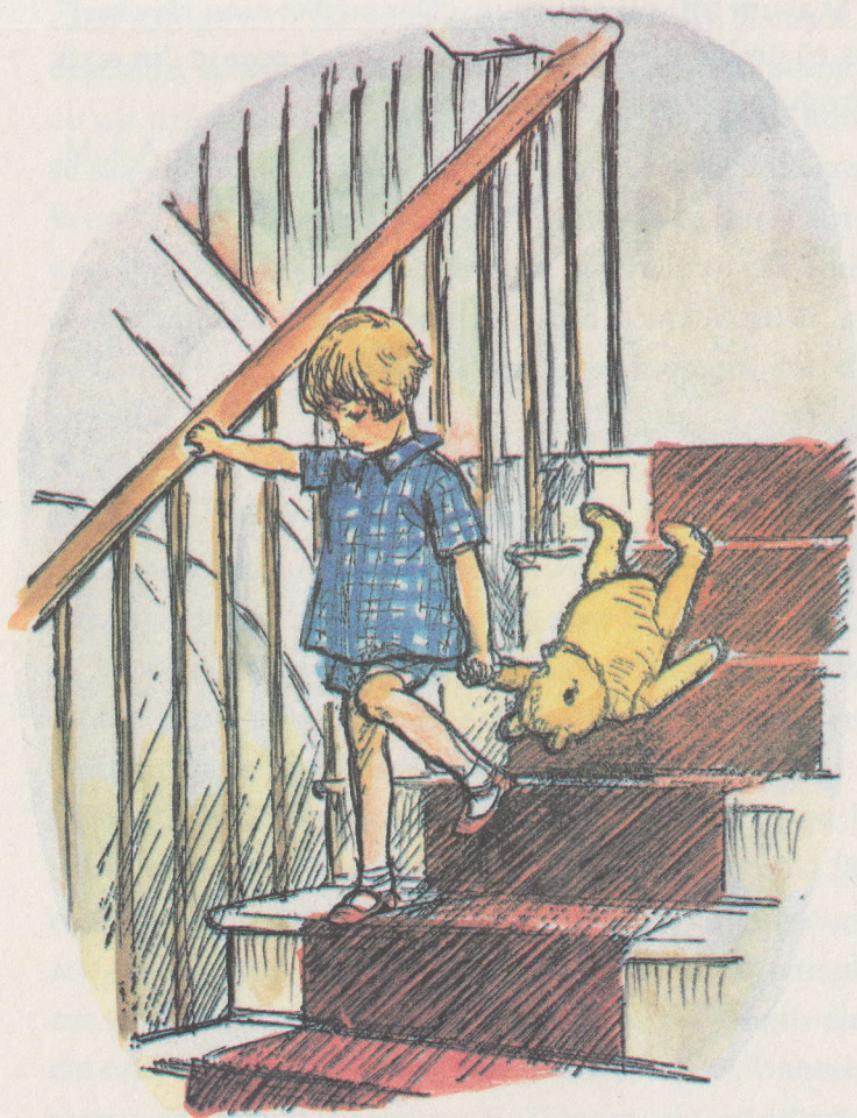
Traducere din engleză
de Luiza Vasiliu

ARTHUR

<i>Despre A. A. Milne</i>	5
<i>Despre Ernest H. Shepard</i>	8
<i>Introducere</i>	13
<i>Capitolul unu.</i> În care facem cunoștință cu Ursulețul Winnie și cu Niște Albine și poveștile încep	17
<i>Capitolul doi.</i> În care Winnie merge în vizită și nimerește într-un loc foarte strâmt	36
<i>Capitolul trei.</i> În care Winnie și Purceluș merg la vânătoare și sunt cât pe ce să prindă un Nevăstoic.....	48
<i>Capitolul patru.</i> În care Aiurel pierde o coadă și Winnie găsește una	58
<i>Capitolul cinci.</i> În care Purceluș întâlnește un Efelant	69
<i>Capitolul șase.</i> În care Aiurel își serbează ziua și primește două cadouri	86
<i>Capitolul șapte.</i> În care Kanga și Bebe Ru ajung în pădure, iar Purceluș face o baie	105
<i>Capitolul opt.</i> În care Christopher Robin conduce o expediție către Polul Nord	125
<i>Capitolul nouă.</i> În care Purceluș este cu totul încunjurat de ape	144
<i>Capitolul zece.</i> În care Christopher Robin dă o petrecere pentru Winnie și noi ne luăm rămas-bun	161

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Uite-l pe Edward Urs cum coboară scările, buf, buf, buf cu ceafa, în urma lui Christopher Robin. Asta este, din câte știe el, singura modalitate de a coborî scările, dar uneori i se pare că trebuie să mai fie și altă cale, dacă măcar s-ar putea opri o clipă din buf, buf, buf și s-ar gândi la asta. După care i se pare că totuși nu mai e niciuna. Oricum, iată-l jos, gata să-ți fie prezentat. Ursulețul Winnie.

Când am auzit prima dată numele lui, am zis, aşa cum o să spui și tu: „Dar eu credeam că e băiat!“

— Și eu la fel, a spus Christopher Robin.

— Atunci nu poți să-i spui Winnie.

— Păi nu-i spun.

— Dar ai zis...

— El e Urșulețul Winnie. Nu știi de unde vine ș-ul?

— A, da, acum știu, am zis eu repede; și sper că știi și tu, pentru că e singura explicație pe care o s-o primești.

Uneori, Ursulețului Winnie îi place să joace un fel de joc atunci când coboară scările și alteori îi place să stea liniștit în fața focului și să asculte o poveste. În seara asta...

- Ce-ar fi să auzim o poveste? a zis Christopher Robin.
- Ce-ar fi să auzim o poveste? am zis eu.
- Ai putea, te rog eu foarte frumos, să-i spui una drăguță Ursulețului Winnie?
- Cred că da. Ce fel de povești îi plac?
- Povești despre el. Pentru că e genul *ăla* de Urs.
- Aha, înțeleg.
- Deci ai putea, te rog frumos?
- O să încerc, am spus.
Să am încercat.

Odată ca niciodată, acum multă, multă vreme, nu mai târziu de vinerea trecută, Ursulețul Winnie trăia într-o pădure singur-singurel, sub numele de Sanders.

- (— Ce înseamnă „sub numele de“? a întrebat Christopher Robin.
- Înseamnă că avea numele scris deasupra ușii cu litere de aur și că trăia sub el.
- Ursulețul Winnie nu era chiar atât de sigur de asta, a zis Christopher Robin.
- Acum sunt, s-a auzit un mormăit.
- Atunci pot să spun mai departe, am zis eu.)

Intr-o zi, în timp ce se plimba, a dat de un luminiș în mijlocul pădurii și în mijlocul luminișului se afla un stejar mare și din coroana copacului se auzea un zumzet puternic.

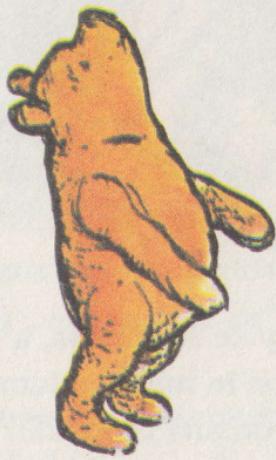
Ursulețul Winnie s-a așezat la poalele copacului, și-a pus capul între labe și a început să se gândească.

Mai întâi și-a spus: „Zumzăitul ăsta sigur înseamnă ceva. Nu poți să zumzăi aşa, zumzum și iar zumzum,

fără să însemne ceva. Dacă se-aude un zumzăit, atunci cineva zumzăie, și singurul motiv pe care-l știu *eu* pentru care cineva ar zumzăi e din cauză că e albină.“

Apoi s-a mai gândit o vreme și a spus: „Iar singurul motiv pe care-l știu *eu* pentru care ești o albină e ca să faci miere.“

Apoi s-a ridicat și a spus: „Iar singurul motiv ca să faci miere e ca să o mănânc *eu*.“ Așa că s-a apucat să se cătere în copac.

S-a
cățărat
și s-a
cățărat
și s-a
cățărat,
și
tot

cățărându-se,
s-a pus
pe cântat
un cântecel numai
pentru el.

Suna
aşa:

Nu-i un mister între mistere
Că urșilor le place miere?
Bâz-bâz! Bâz-bâz!
Din floare-n floare,
Mă-ntreb de ce anume, oare?

încă un pic mai sus. Şi îi venise în minte deja alt cântec:

Gândesc că Ursul, dac-ar fi Albină,
Şi-ar face cuibul mai la rădăcină.
Şi-n acest caz (dacă Albina ar fi Urs),
N-ar trebui s-o luăm pe scări în sus.

Era deja cam obosit, şi din cauza asta a cântat un Cântec De Necaz. Aproape că ajunsese sus de tot, dacă ar fi putut numai să se ridice pe creanga aceea...

Trosc!

— Ah, ajutor! a spus Winnie, în timp ce cădea vreo trei metri mai jos, pe craca de dedesubt.

— Dacă n-aș fi... a spus el, sărind vreo șase metri până pe creanga următoare.

Vezi tu, ce am vrut eu să fac, a explicat el, dându-se de-a dura și aterizând pe altă creangă, vreo zece metri mai jos, ce am vrut eu să fac...

— Desigur, a fost mai degrabă să... a recunoscut el, rostogolindu-se repede de tot printre următoarele șase crengi.

— Și toate astea numai pentru că, presupun... a hotărât el în timp ce-și lua la revedere de la ultima creangă, rotindu-se de trei ori și zburând grațios drept într-un tufiș, și toate astea numai pentru că îmi place mierea atât de mult. Of, ajutor!

S-a târât afară din tufiș, și-a dat jos spinii de pe nas și a căzut din nou pe gânduri. Iar prima persoană la care s-a gândit a fost Christopher Robin.

(— Adică la mine? a zis Christopher Robin cu mirare în voce, de-abia îndrăznind să-și creadă urechilor.

— Da, la tine.

Christopher Robin nu a mai spus nimic, dar ochii i s-au făcut din ce în ce mai mari și fața i s-a făcut din ce în ce mai rozalie.)

Așa că Ursulețul Winnie s-a dus până la prietenul lui, Christopher Robin, care locuia în spatele unei uși verzi, în altă parte a pădurii.

- Bună dimineața, Christopher Robin, a zis el.
- Bună dimineața, Ursulețule Winnie, ai spus tu.